

U S N E S E N Í

Předseda senátu Městského soudu v Praze rozhodl dne 6. listopadu 2020 v trestní věci **obžalovaných T. F., nar. xxx**, trvale bytem Xxx xxx, xxx Xxxx, Xxx, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici Xxx, stíhaného pro zvlášť závažný zločin vraždy dle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. j) tr. zákoníku a pro zvlášť závažný zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a ve spolupachatelství dle § 23 tr. zák., a **J. N., nar. xxx**, trvale bytem Xxx xxx, Xxx xxx, stíhaného pro zvlášť závažný zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a ve spolu-pachatelství dle § 23 tr. zákoníku, **o vyloučení obhájce obžalovaných JUDr. Tomáše Sokola z obhajování**

t a k t o :

- I. Podle § 37a odst. 2 tr. řádu se vylučuje zvolený obhájce JUDr. Tomáš Sokol**, se sídlem AK Sokolská 1788/60, 120 00 Praha 2 – Nové město, **z obhajování obž. T. F., nar. xxx, v trestní věci** vedené u Městského soudu v Praze pod **sp. zn. 57 T 5/2020**.
- II. Podle § 37a odst. 2 věta druhé tr. řádu bude po nabytí právní moci tohoto usnesení zvolený obhájce JUDr. Tomáš Sokol**, se sídlem AK Sokolská 1788/60, 120 00 Praha 2 – Nové město, **rovněž vyloučen z obhajování obž. J. N., nar. xxx, v trestní věci** vedené u Městského soudu v Praze pod **sp. zn. 57 T 5/2020**.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze podala dne 7.7.2020 k Městskému soudu v Praze obžalobu na obžalované T. F., nar. xxx, pro zvlášť závažné zločiny vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. j) tr. zákoníku a podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a J. N., nar. xxx, pro zvlášť závažný zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku, jehož se obžalovaní měli dopustit jednáním v podané obžalobě blíže specifikovaným. Ve věci se již uskutečnilo hlavní líčení ve dnech 23.-24.9.2020 a 29.9.-1.10.2020.
2. Obž. J. N. si udělením plných mocí dne 9.9.2019 jako obhájce ve shora uvedeném trestním řízení zvolil JUDr. Tomáše Sokola, společníka a JUDr. Ing. Václava Chuma, LL.M., partnera AK Brož & Sokol & Novák s.r.o., přičemž oba obhájci svým přípisem z 11.9.2019 o této skutečnosti policejní orgán vyrozuměli. Obž. F. v témže řízení jako obhájce zastupoval nejprve JUDr. Jirí Císař, na základě plné moci, které mu pro tento účel obž. F. udělil dne 6.9.2019, následně ode dne 21.10.2020, kdy mu byla plná moc ze strany obž. F. vypovězena, JUDr. Prokop Beneš.
3. Dne 30.10.2020 byla zdejšímu soudu doručena plná moc, kterou jako svému druhému obhájci ve věci dne 26.10.2020 obž. F. udělil JUDr. Tomáši Sokolovi z AK Brož & Sokol & Novák s.r.o. Spolu s ní obhájce JUDr. T. Sokol soudu zaslal přípis, v němž uvádí, že se v souvislosti s žádostí obž. F. o převzetí jeho obhajoby zabýval otázkou, zda při převzetí obhajoby obž. F. nemůže dojít ke kolizi zájmů obž. F. se zájmy dosud zastupovaného obž. N., přičemž poté, co věc detailně probral s oběma obžalovanými, již shodně takovouto možnost vyloučili, dospěl k závěru, že nikoli. Má tak zato, že mu nic nebrání v tom, aby v řízení zastupoval oba obžalované.
4. V rámci hlavního líčení, které se ve věci mělo konat dne 6.11.2020, avšak s ohledem na založenou plnou moc do spisu JUDr. Tomášem Sokolem a s přihlédnutím ke stanovisku státní zástupkyně

MSZ v Praze se ve skutečnosti vzhledem k nutnosti vyřešit procesně vyvstalou situaci nekonalo, soud před rozhodnutím podle § 37a odst. 2 tr. řádu o vyloučení JUDr. Sokola z obhajování obž. F. oběma obžalovaným, jejich obhájčům i intervenující státní zástupkyni umožnil, aby se k věci ve smyslu dle § 37a odst. 3 tr. řádu vyjádřili. Obžalovaní přitom stručně odkázali na své vyjádření, které ve smyslu výše uvedeného přípisu učinili již dříve ve vztahu k JUDr. Sokolovi, totiž že se nedomnívají, že by byli ohledně způsobu zvolené obhajoby ve vzájemné kolizi a nic tak nebrání, aby JUDr. Sokol jako obhájce zastupoval oba dva. Obhájce JUDr. Sokol, stejně jako jeho kolega z AK Brož & Sokol & Novák s.r.o. JUDr. Václav Chum rovněž shodně uvedli, že žádnou kolizi ve zvoleném způsobu obhajoby obžalovaných nespátřují, a nevidí tak důvod, proč by JUDr. Sokol nemohl obhajovat oba obžalované, nota bene za situace, kdy se aktivně na zastupování obž. N. jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem nepodílel. JUDr. Sokol ke svému stanovisku ještě dodal, že by byl ochoten vzdát se obhajoby obž. N., pokud by tento postup měl přispět k odstranění případných procesních překážek, na svém postoji i nadále obhajovat obž. F. nicméně setrval. Obhájce obž. N. JUDr. Chum pak dodal, že na své straně vůbec žádný důvod pro kolizi nespátřuje, jelikož obž. N. na rozdíl od obž. F. zastupuje dlouho-době, a to i civilních věcech. Intervenující státní zástupkyně Mgr. Murínová naopak shledala, že si zájmy obžalovaných, minimálně v některých (níže blíže popsanych) aspektech jejich výpovědí odporují a nelze tak z procesního hlediska, a to i s ohledem na ochranu zájmů obžalovaných na jejich řádné obhajobě, připustit, aby oba v řízení zastupoval tentýž obhájce.

5. Městský soud v Praze posoudil obsah přípisu obhájce obž. F. JUDr. T. Sokola i jeho závěr, že mezi zájmy obou obžalovaných, které v řízení zastupuje, žádnou kolizi neshledal, dospěl však i s přihlédnutím k vyjádření obou obžalovaných, jejich obhájců i intervenující státní zástupkyně k závěru, že se s argumentací obhájce JUDr. T. Sokola, opírající se toliko o shodná tvrzení obou obžalovaných nelze ztotožnit, jelikož se z obsahu trestního spisu, a zejména pak z výpovědí obou obžalovaných naopak podává, že se v poměrně zásadních bodech svých tvrzení, která mohou mít nemalý dopad na posouzení jejich trestní odpovědnosti, diametrálně rozcházejí, přičemž obž. F. avizované doplnění své vlastní výpovědi po jeho převzetí obhajoby JUDr. P. Benešem by mohlo vzájemné diskrepance v jejich výpovědích ještě prohloubit a v důsledku jejich obhajoby tímž obhájcem minimálně jednoho z nich právo ve způsobu jeho obhajoby znevýhodnit.
6. Pokud jde o obž. F., vnímá soud riziko jeho znevýhodnění při uplatnění vlastního práva na obhajobu v tvrzení spoluobžalovaného N., že obž. F. byl o jeho jednání s poškozeným H. směřujícím v konečném důsledku k nabytí do vlastnictví vily majitelky, poškozené D. po celou dobu informován, sám s poškozeným H. na zahradě jednou hovořil a také se zúčastnil jedné ze schůzek s poškozeným (viz výslech obž. N. ze dne 5.9.2019 na čl. 47 spisu). V kontrastu s tímto tvrzením obž. N., kdy jeho výpověď byla v rámci hlavního líčení dne 24.9.2020 k důkazu čtena podle § 207 odst. 2 tr. řádu, stojí výpověď obž. F., který v rámci hlavního líčení dne 23.9.2020 k dotazu soudu uvedl, že s pošk. H. do kontaktu vůbec nepřišel, vůbec ho neznal, maximálně ho na dálku zahlédl, poprvé se s ním osobně sešel až dne 5.6.2019 na parkovišti poblíž Xxx xxx s tím, že do té doby s ním v žádném osobním kontaktu nebyl, nejednal s ním, a o většině věcí se dozvěděl až po zveřejnění spisu (viz protokol o hlavním líčení ze dne 23.9.2020). Skutečnost, že se obž. F. nadále zdráhá potvrdit tvrzení obž. N. o tom, že byl o všem informován, a že byl na jedné schůzce s pošk. H. osobně přítomen, dokládá i obsah jeho dopisu, který v měsíci říjnu 2020 adresoval obž. N. a který u něj byl z důvodu jeho snahy ovlivňovat průběh trestního řízení zadržen, přičemž tato okolnost vedla i ke změně vazebních důvodů na straně obžalovaného. V předmětném dopise obž. F. mj. uvádí: „myslím, že by bylo fér, kdybys potvrdil mojí výpověď o tom, že jsem Xxx (přezdívka, kterou obžalovaní užívali pro označení pošk. H.) předtím nikdy neviděl a nejednal s ním.“
7. Pokud jde o obž. N., vnímá soud riziko jeho znevýhodnění při uplatnění vlastního práva na obhajobu v tvrzení spoluobžalovaného F. o tom, že poté, co dopravili auto do té doby užívané pošk. H. do Maďarska, společně z něj sundali poznávací značky, vyndali z něj doklady a naftu, jež

Shodu s prvopisem potvrzuje Anna Strnišťová.

měli na cestu, „vylili do kufru, aby rozložila zbytek stop“. Na doplňující dotaz soudu, zda tyto úkony prováděli společně, si sice obž. F. již nevzpomenul, jaký konkrétně úkon, kdo z nich učinil, nicméně svoje předchozí sdělení opětovně potvrdil slovy „ano, tyto úkony jsme učinili společně“ (viz protokol o hlavním líčení ze dne 23.9.2020). V kontrastu s tímto tvrzením obž. F. naopak stojí tvrzení obž. N., který na dotaz policejního komisaře, zda po příjezdu do Maďarska viděl kam obž. F. vozidlo užívané pošk. H. parkuje a co u něj dělá, do protokolu o výsledku obviněného uvedl, že viděl, jak obž. F. zajíždí s vozidlem do nějakého stromořadí. Sám obž. N. přitom měl odejít dozadu předmětným areálem, a když se vrátil, tak už se obž. F. vracel s tím, že měl v rukou nějaké tašky a kanystr, který byl plný tak do jedné třetiny. Obž. N., dle svého tvrzení, tehdy přepokládal, že pošk. H. jen dolil nádrž.

8. Pro úplnost nutno dodat, že se v případě obou, shora uvedených výpovědí, které mají zjevně inkriminující charakter, jedná o výpovědi, které byly řádně zachyceny v protokolu z hlavních líčení realizovaných ve dnech 23.9.-24.9.2020, kdy v případě výpovědi obž. N., který využil svého práva a odmítl v hlavním líčení vypovídat, byla přečtena jeho výpověď, kterou učinil na protokol o výsledku obviněného dne 5.9.2019. Jak uvedeno výše, je z popsaného obsahu obou výpovědí patrné, že se oba obžalovaní v poměrně zásadních bodech, majících vliv na posouzení jejich trestní odpovědnosti, diametrálně rozcházejí. Aniž by soud jakkoli předjímal své rozhodnutí ve věci samé, není sporu o tom, že se v rámci hodnocení trestní odpovědnosti obž. F. za zvlášť závažný zločin podvodu ve smyslu § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku bude mj. zabývat i otázkou, zda obž. F. skutkovou podstatu trestného činu podvodu, pro který je stíhán, naplnil i po subjektivní stránce. V tomto kontextu zajisté přihlédně i k výpovědi obž. N., kterážto ve výše popsané pasáži nejenže není v souladu s výpovědí obž. F., nýbrž mu spíše přitěžuje. Obdobně je tomu v případě výpovědi obž. F. ohledně spoluúčasti obž. N. na zahlazování stop ve vozidle zn. Renault Fluence, které bylo podle tvrzení obž. F. použito k přepravě těl poškozených k mostu nad vodní nádrží Xxx, odkud byli poškození vhozeni do vody. I touto pasáží, zjevně kontrastující s výpovědí obž. N., se soud hodlá, aniž by jakkoli předjímal své rozhodnutí ve věci samé, zabývat při hodnocení trestní odpovědnosti obž. N. za skutek popsáný v obžalobě, minimálně pak v rozsahu, v jakém je mu kladen za vinu.
9. Podle § 37a odst. 2 tr. řádu rozhodne o vyloučení advokáta jakožto zvoleného obhájce předseda senátu a v přípravném řízení soudce, jestliže obhájce vykonává obhajobu dvou nebo více spoluobviněných, jejichž zájmy si v trestním řízení odporují. Obhájce, který byl z tohoto důvodu vyloučen, nemůže v téže věci dále vykonávat obhajobu žádného z obviněných. Podle § 19 odst. 1 zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii, je advokát povinen poskytnutí právních služeb odmítnout, jestliže a) v téže věci nebo ve věci související již poskytl právní služby jinému, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy toho, kdo o poskytnutí právních služeb žádá, b) osobě, jejíž zájmy jsou v rozporu se zájmy toho, kdo o právní služby žádá, poskytl již v téže věci nebo věci související právní služby advokát, s nímž vykonává advokacii společně, či v případě zaměstnaného advokáta advokát, jenž je jeho zaměstnavatelem či advokát, jenž je zaměstnancem stejného zaměstnavatele.
10. Pokud jde o judikatorní posouzení, do jaké míry výše popsané rozpory ve výpovědích obou obžalovaných mohou zakládat ust. § 37a odst. 2 tr. řádu předvídanou kolizi zájmů při zastupování dvou a více obžalovaných, vycházel soud z níže uvedených soudních, resp. správních rozhodnutí, byť si je v tomto směru vědom, že se nejedná jen o rozhodnutí v trestním řízení, avšak vztahující se k insitutu odmítnutí poskytování právních služeb tak, jak je popsán v ust. § 19 odst. 1 zákona o advokacii. V tomto směru např. Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí sp. zn. 6 Ads 30/2012 ze dne 6.6.2012 uvádí, že „ust. § 19 odsd. 1 písm. a) zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii, předchází již jen potenciálnímu střetu zájmů, který by mohl sám o sobě znehodnotit vztah důvěry mezi advokátem a jeho klientem.“ V obdobném duchu se nese rovněž rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory sp. zn. 40/97 ze dne 18.6.2004, v němž se mj. uvádí, že „jde o

vážné porušení povinností advokáta, jestliže jako zástupce klienta přes vysoce pravděpodobnou kolizi zájmů převezme zastoupení další osoby v související věci.“ Nejvyšší soud pak ve svém rozhodnutí sp. zn. 5 To 46/90 (Rt 15/1991) ze dne 14.9.1990 za kolizi zájmů spoluobžalovaných považuje mj. situaci, kdy jeden z nich usvědčuje druhého, který vinu popírá: „Obdobně si budou zájmy obviněných v trestním řízení odporovat např. tehdy, když spoluobvinění svalují vinu jeden na druhého nebo když jeden ze spoluobviněných usvědčuje druhého, který vinu popírá.“ Pokud jde o příp. následky nerozhodnutí soudu o vyloučení obhájce dvou a více obžalovaných, jejichž zájmy si vzájemně odporují, z obhajoby, odkazuje soud na další z rozhodnutí Nejvyššího soudu, v daném případě sp. zn. 8 Tdo 721/2006 ze dne 19.7.2006, v němž Nejvyšší soud konstatuje, že „pod důvod dovolání podle § 265b odst. 1 písm. c) tr. ř. nelze podřadit jakékoliv porušení práva na obhajobu, avšak případ, kdy soud nepostupoval v intencích § 37a odst. 2 tr. ř. a nerozhodl o vyloučení advokáta jakožto zvoleného obhájce, jestliže obhájce vykonává obhajobu dvou nebo více spoluobviněných, jejichž zájmy si v trestním řízení odporují, je třeba pod něj subsumovat.“

11. S ohledem na výše uvedené, kdy soud porovnáním obsahu výpovědí obou obžalovaných shledal že se mezi nimi vyskytují výše popsané, sice dílčí, avšak z pohledu soudu rozhodně nevýznamné diskrepance, které mohou mít, i napříč tvrzení obžalovaných, že si těchto nejsou vědomi, zásadní dopad na celkové hodnocení trestní odpovědnosti obžalovaných v projednávané trestní věci, dospěl předseda senátu, ostatně i z důvodu procesní opatrnosti, jakož i skutečnosti, že nevyřádkování s vyvstalou situací by mohlo zakládat dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. c) tr. řádu k závěru, že je na místě vyloučit JUDr. Tomáše Sokola z obhajoby obž. F. a rozhodl tak, jak uvedeno ve výrokové části tohoto usnesení. V souladu s ust. § 37a odst. 2 věta druhá tr. řádu bude, nabyde-li toto rozhodnutí v jeho stávající podobě právní moci, JUDr. Sokol vyloučen rovněž z obhajoby obž. N..
12. Pro úplnost se dodává, že předseda senátu neshledává obhájcem JUDr. Sokolem navržený postup kdy by se za účelem odstranění případných procesních pochybností vzdal obhajoby obž. N. a v řízení by tak nadále vystupoval jen jako obhájce obž. F., s ohledem na znění ust. § 19 odst.1 zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii, který se zjevně vztahuje i na situaci před vznikem kolize, jako dostatečný, a to i napříč skutečnosti, že se JUDr. Sokol aktivně obhajoby obž. N., alespoň před orgány činnými v trestním řízení, neúčastnil. Nic mu totiž nebránilo v tom získávat od obž. N. zásadní informace, které by mohly obž. F. neoprávněně zvýhodnit, resp. obž. N. znevýhodnit.
13. Pokud jde o dosavadního obhájce JUDr. Ing. V. Chuma ho soud do svého rozhodnutí o vyloučení obhájce, byť spolu s JUDr. Sokolem působí ve stejné advokátní kanceláři, nezahrnul, a to jednak z toho důvodu, že sám žádné zplnomocnění k obhajobě, na rozdíl od JUDr. Sokola, od obž. F. nepřevzal, jednak proto, že se v době od doručení soudu předmětné plné moci (30.10.2020) do rozhodnutí soudu o vyloučení JUDr. Tomáše Sokola z obhajování obž. F. (6.11.2020) žádné úkony trestního řízení nekonaly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat stížnost **do 3 (tří) dnů** ode dne jeho oznámení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Stížnost **má odkladný účinek**.

Praha 6. listopadu 2020

JUDr. Petr Blažek, Ph.D. v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Anna Strnišťová.